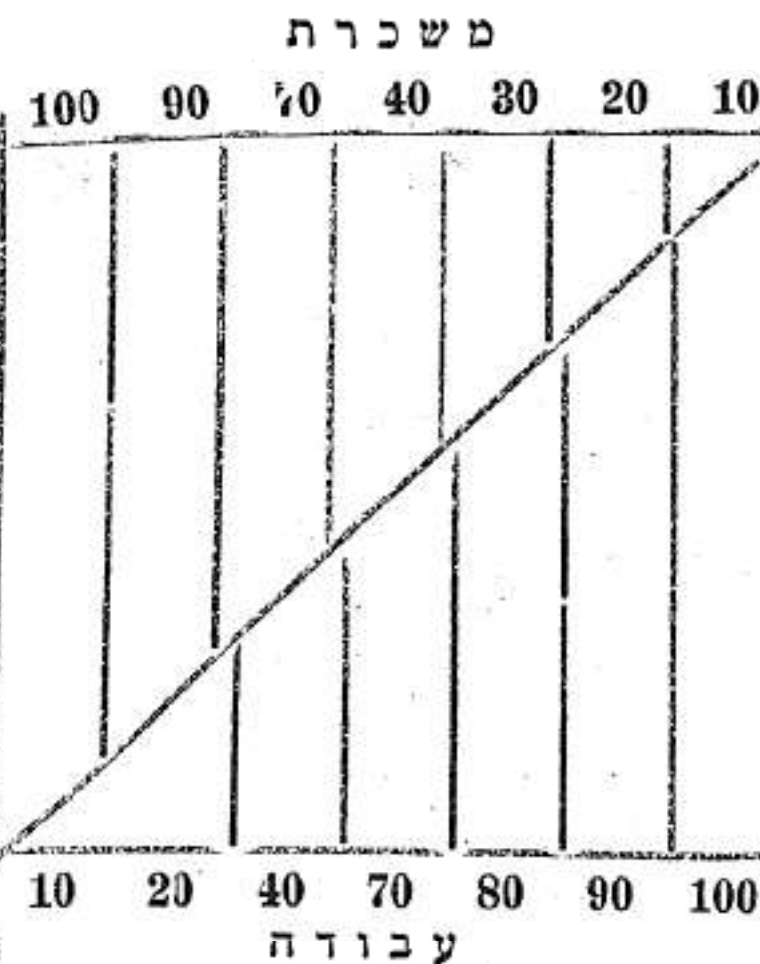


### ממאורעות השבוע

(דרגת משכרת לפקידים עליונים ותחתונים)



אחד מתלמידי מחכמי הפיננסים שלנו, הביא לי היום את הטבלא דלעיל, שמצא לפי דבריו—בגרתיקו של אחד מפקידי "מלון יון" בודרו לקרלסברג, וכיד בקיאותו הטובה עליו בחכמת המתמטיקה הוא קורא לזה בלשוננו: דיאגראמה של מקלה" ופרש לי את כל הלוח הזה, מלמעלה למטה ומימין לשמאל ישר והפוך, בזה הלשון:

צא וחשוב — הוא אומר — פקיד תחתון העובד במשרדינו 100 מקבל משכרת של — 10; העובד רק 90, מקבל כבר 20 וכן הלאה עד גמירא, ואחרון אחרון חביב: פקיד ועליון שאינו עובד כמעט כלום, כלומר 10 — מקבל את כל המשכרת, כלומר את המאה בשלמותה... .

כן, אין מה לדבר: ירושלם שלנו הולכת ומתקדמת. יש לנו ב"ה "מעדיה" (סלון בלע"ז), שבה נותנים עצות לגבירות ביחס לטפול ועד הפנים ולפנוק הידים והצפרנים *manicure* ושם הנשים והצעירות העדינות כוחלות ופוקסות ושמות בפוך עיניהן, ולומדות לנפיל ירך ולצבות בטן. ויש גם בית-קפה חדש: "הרצליה" וכדרך צפונה גם "הרמון" ואפילו *Sau kamo* בפתח ולא הלילה סודרימו... .

יש אומרים כי רבים מאזינו הספרדים בק"ק טבריה שמחו ואמרו בומן האחרון: "ברוך" שפטרנו לת"א, ואולם הוששני כי בתשעה-באב זה תאמר כל טבריה לא פעם בקינות של "איכה": אין לה "מנחם"... . ואי"ה בקרוב בימינו, ביום י"ח אוגוסט, יחור "הרבי" אל "החדר" על הסוס וביפה חדש אחד קדם, כמו שנבאתי לכם מראשי, ובשבת "גחמו" הב"עלט נאמר בקול רם: על כסאו לא ישב זר... .

כן, עיקר שכחתי: ב"שבת-מברכים" האחרונה, נפגשתי בחבר תלמידים שלי — סוחרים, מורים, פקידים וסתם בטלנים — שיצאו מבית-כנ של תהבמוני ונתגלגלו מצחוק, כשראו אותי אמרו: רק מן השמים נשלחת הלום, רבי עומות! וספרו לי מעשה נאה בחון ביה"כנס שלהם, חזן בקי ורגיל, שנטרפו עליו פתאום תפלתו ר"ל בברכת החדש ובשעת איירת "ויהי רצון" קרא החזן בהשתפכות הנפש: "חיים שאין בהם יראה שמים ויראת הטא" וכשהתחיל הקהל דופק בשלחן, תקן את "המזל" וקרא הלאה: חיים שיש בהם בושח וכלימה"... . זכורני, כד הוינא תליא, בא חזן עם כל הסימנים למושבתנו, ובשעת הקדושא של

מוסף בשבת, נשתפכה נפשו עליו. התיפח בקול, פרש כפיו לשמים, וקרא בקול: "אוי, איי, אוי טאטע זיסער, (אבי מתוק) ע ד מתי תמלוד בציון?" \* \* \*

ומכיון שאנו מדברים בחזנים נוכרתי גם ברבנים... . בשבוע שעבר נכנס צעיר אחד להופה ולמנו"ט עם בת-גילו ואחד הרבנים מטעם משרד-הרבנות שלנו סדר את הקדושין, קרא את הכתובה, ברך את הברכות, הכל כראוי וכמנהג גובראין יהודאין.

בשוב החתן עם הכלה תעם הכחותנים מהחופה הביתה וישבו לשתות מ"מברק הזהב", נזכר החתן כי טבעת-הקדושין נשארה בכיסו ולא זאת אלא שגם לא שבר את הכוס ונמצא שנשא אשה שלא כדרכה... .

שמע זאת הרב ויטרט את שער ראשו, והיה עסק שלם, שהיו צדיכים להביא עוד הפעם עדי קדושין, ות"ה שהיו באותו מעמד נכנסו לפלפול עמוק באותו מעשה, אם חופה קונה, יהוד קונה או קדושין קונים? סוף דבר, החתן דגן שהוא אינו למדן גדול, כנראה, מפוקפק עדיין אם נשא אשה כדת מישה וישראל, הולך כמש "בלי ראש" ורואה בזה אצבע אלהים... .

אכן, אין מזל לאלנבי — לא זה שבמצרים אלא זה שבבאר-שבע... . מתחלה טענו בני-דודנו על האחורים שלא יהיו חלילה כלפי מכה ועכשיו באו לטעון גם על העינים. ערכי אחד מבאר-שבע — כד מספר לי תלמידי הרופא דהתם — החליט לנקר את עיני אלנבי מעל האנדרטא שלו, שהוקמה בבאר-שבע ע"י מלניקוב שלנו, כידע-מה עשה? הלך ואסף את כל אבני המקום לגל אחד ועמד במשך שעות שלמות

זורק אבנים ישר למול עינו הימנית של אלנבי, עד שנודע הדבר למושל המקומי ותפש אותו בשעת-מעשה, והכניס אותו מיד להר-גדיא... .

לא היו ימים מעטים והמתנקש באלנבי עמד למשפט בבאר-שבע, והנתבע טען לבי אין כל סכנה נשקפת חלילה לחייו של אלנבי, הוא רק זרק, האג'אר" על "האג'אר" — אכן על אבן — ולא צריך לא "חכים" (רופא) ולא בית-חולים ואין כאן משום פקוח נפש... האסיר יצא לחפשי והושמה משטרה מעלה ועל ראש המצביא האנגלי... . \* \* \*

ולסוף, שעור קטן בלשון אנגלית לחברצו מת"א:

זכורני לפני כמה חדשים, כשנתעוררה במורשון האנגלי שאלת הזכיון של רוטנר ברג, אמר אחד מאילי-הכסף כי לא היה גותן בעד ה"קונצסיה" הזו אפילו (שיללינג בלע"ז) אחד, ובעתון התל-אביבי, שאינו יודע כנראה צורת מטבע אנגלית היה כתוב: אפילו פו ל (מין קטנית בו'רגון) אחד.

ועכשיו שבא מברק חדש שהטילו על לורד דונלס קנס של Farthing (פרוטת), הששו להאכיל את קוראיהם מין קטנית חדשה, מה עשו? — הלכו והעמידו סימן השאלה (?) — תיקו.

ומחמת שהיום ערב תשעה-באב וערב שבת בעולם ועלי להתכונן אל הדרשה של שבת "חזון" אצל "הלוצי המזרח" שלנו, הנני מקצר הפעם, חביבי התלמיד, ולהתראות מהר אינשאללה!

עז מזה